

DE VRIES heeft hij een' waardigen opvolger gevonden, die ook, bij het openlijk aanvaarden van zijn Hoogleeraars-ambt, aan de uitstekende verdiensten van zijnen voorganger op het gebied der taalkunde en welsprekendheid eene waardige hulde heeft toegebracht.

Gedurende dat zelfde tijdperk zijn drie Correspondenten aan de Klasse door den dood ontvallen: als W. H. J. BARON VAN WESTREENEN VAN TIELLANDT, sedert het jaar 1808 (hetzelfde jaar, waarin zijne Verhandeling over de Boekdrukkunst in het licht was verschenen) Correspondent der Klasse, en de oudste van alle nog levende Correspondenten des Instituuts, toen eene langzaam sloopende ziekte hem op den 22sten November des jaars 1848 ten grave sleepte. Wie in den strijd tusschen *Haarlem* en de stad van *Gutenberg* geen vreemdeling is, weet genoegzaam hoe de naam van WESTREENEN met de geschiedenis van dien strijd geheel is zaamgevlochten. Zijn gelukkig en ijzervast geheugen had hem eene schier voorbeeldeloze boeken-kennis doen vergaderen, die alleen geëvenaard werd door de kostbare boekverzameling, welke hij achter liet, en die (gelukkig voor *Nederland* bewaard!) reeds genoeg is, om zijnen naam, met dien van MEERMAN verbonden, tot de latere nakomelingschap te doen overgaan.

Op denzelfden dag, dien wij als den sterfdag van WESTREENEN hebben aangegeven, overleed ook de Hoogleeraar G. J. MEIJER te *Groningen*, in het jaar 1828 tot Correspondent der Klasse benoemd, die in zijne jeugd de aanmoedigende vriendschap en bescherming van JERONIMO DE BOSCH, HELMERS, KLIJN, en andere *Vaderlandsche Dichters* en Geleerden genoot; die eerst in *België* als Hoogleeraar aangesteld, van daar, na de omwenteling van 1830, naar de *Groningsche Hoogeschool* verplaatst werd; die, gedurende zijn verblijf in de *Zuidelijke gewesten* van het toenmalige *Koninkrijk der Nederlanden*, aan het hoofd van vele nuttige Inrigtingen stond, en zich zulk een ijverigen voorstander en behartiger van het *Onderwijs* in de *Nederduitsche taal* en *Letterkunde* bewezen heeft, dat zijn dood ook daar, bij de weëraangewakkerde of nieuw ontwaakte geestdrift voor de gemeenschappelijke moedertaal en de *Nederduitsche Letterkunde*, door

velen met dankbare herinnering en levendig smartgevoel zal vernomen zijn.

Eindelijk heeft de Klasse nog den dood te betreuren van Mr. H. O. FEITH, den zoon van RHIJVIS FEITH, en Archivarius der stad *Groningen*, dien zij in het jaar 1838 tot haren Correspondent benoemde; die, schoon de stralenkrans des roems niet evenzeer zijnen naam als dien zijns Vaders versiert, door een langdurig, nuttig en werkzaam leven zich niet de kroon eens Dichters, maar de kroon van stille burgerlijke deugden gevlochten heeft, en op den 27sten Maart dezes jaars, hoog vereerd door zijne stadgenooten, ten grave daalde. Ook te dezer plaatse verdient hij eene eervolle vermelding wegens hetgeen hij voor de *Vaderlandsche Oudheidkunde* en de *Geschiedenis* van het *Vaderlandsche Regt* verrigt en geschreven heeft.

Maar gelijk wij over dit gemis leed dragen, zoo mogen wij ons over de goede en rijke aanwinst verheugen, welke de Tweede Klasse in het jongst verloopene tweejarige tijdvak gedaan heeft.

De benoeming van twee nieuwe Leden is met de Koninklijke goedkeuring bekrachtigd.

In het jaar 1848 werd de Heer Mr. H. J. KOENEN tot Lid der Klasse gekozen, en welk een belangrijk aandeel dit ons geacht medelid van het eerste tijdstip zijner toetreding tot in onze laatst gehouden vergaderingen aan de werkzaamheden der Klasse genomen heeft, dit zal u uit het verslag dier werkzaamheden blijken. Hoe volijverig zijn streven is, om, bij de beoefening van *Geschiedenis*, *Taal-* en *Letterkunde*, de eischen en behoeften onzer dagen te raadplegen, hiervan levert de nieuwe reeks van *Verhandelingen* onzer Klasse, waarvan het Eerste Deel te dezer dagen in het licht is verschenen, een voor hem vereerend bewijs. In het vorige jaar gaf de Heer Mr. H. W. TYDEMAN (dien wij in onze laatste Openbare Zitting nog met jeugdige vuur het woord tot deze Vergadering hoorden rigten, en zekerlijk ook thans hier tegenwoordig zouden zien, indien niet de rouw over een smartelijk verlies hem aan zijne woning bond) zijn ver-